

Για τον βίο και τις αρετές του Αγ. Νικολάου μίλησε ο Αρχιεπ. Μακάριος

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Με λαμπρότητα, κατάνυξη και με την παρουσία πλήθους ευσεβών πιστών εορτάστηκε η μνήμη του Αγίου Νικολάου, Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, του Θαυματουργού, στον φερώνυμο Ιερό Ναό, στο προάστιο Marrickville του Σύδνεϋ.

Στον Πανηγυρικό Εσπερινό που τελέστηκε το απόγευμα της Πέμπτης, 5 Δεκεμβρίου, χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ. Μακάριος, πλαισιούμενος από τον Πρωτοσύγκελο της Ιεράς Αρχιεπισκοπής, Θεοφιλέστατο εψηφισμένο Επίσκοπο Μελόης κ. Ευάγριο, από τον Ιερατικώς Προϊστάμενο του πανηγυρίζοντος Ιερού Ναού, Αρχιμανδρίτη κ. Χριστόδουλο Οικονόμου, και από πλειάδα κληρικών της Αρχιεπισκοπής.

Ιδιαίτερα συγκινητική ήταν η στιγμή που ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε Αναγνώστη τον νεαρό Βασίλειο, στον οποίο έδωσε τις πατρικές ευχές και συμβουλές του.

Παρόντες στον κατάμεστο Ιερό Ναό ήταν, **μεταξύ άλλων, ο τέως Υφυπουργός Εξωτερικών της Ελλάδας, αρμόδιος για τον Απόδημο Ελληνισμό, κ. Αντώνης Διαματάρης,** ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Σύδνεϋ, κ. Χρήστος Καρράς, και η σύζυγός του, Εμπορική Ακόλουθος, κ. Κάτια Γκίγκιζα.

Στο κήρυγμά του, ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος μίλησε στους πιστούς για τον βίο, τις αρετές, αλλά και τη θαυματουργή χάρη του Αγίου Νικολάου.

Εξήγησε, καταρχάς, ότι οι γονείς του ήταν ευσεβείς χριστιανοί, οι οποίοι, πέρα από τον υλικό πλούτο, του κληροδότησαν και έναν πολύτιμο θησαυρό που ήταν ο Χριστός. Εκείνος, όταν σε νεαρή ηλικία έμεινε ορφανός, μοίρασε όλη την περιουσία των γονιών του στους φτωχούς και επέλεξε να γίνει μοναχός. Αφιερώθηκε με ζήλο στον ασκητικό βίο και στην προσευχή, διακρίθηκε για την ελεημοσύνη και για τη στήριξή του προς τους αδυνάτους, ενώ ήταν προικισμένος και με το χάρισμα της θαυματουργίας, με το οποίο έσωσε πολλούς ανθρώπους και όσο ήταν εν ζωή, αλλά και μετά από την κοίμησή του. «Αμέτρητα θαύματα καταγράφονται στον βίο του», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας χαρακτηριστικά ότι «τα θαύματα αυτά έχουν όλα έναν κοινό παρονομαστή: την αντιμετώπιση της αδικίας».

Ανέφερε ακόμη ότι ο Άγιος Νικόλαος έζησε σε μια εποχή που ο Χριστιανισμός διωκόταν, ενώ ο ίδιος είχε συλληφθεί και είχε φυλακιστεί. Ωστόσο, διατήρησε ακλόνητη την πίστη του στον Χριστό – στάση που αποτελεί παράδειγμα και για τους σύγχρονους χριστιανούς. «Όλοι μας, κάποια στιγμή στη ζωή μας, θα φτάσουμε στο χείλος του γκρεμού και θα αισθανθούμε ότι δεν υπάρχει τίποτα», σημείωσε ο Σεβασμιώτατος. «Θα έρθει κάποια στιγμή που θα νοιώσουμε μία μεγάλη, τεράστια εγκατάλειψη και ότι είμαστε μόνοι», συμπλήρωσε. «Αλλά εκείνη την ώρα», υπογράμμισε, απευθυνόμενος στο εκκλησίασμα, «να ξέρετε ότι ο Χριστός σας κρατάει στην αγκαλιά του και μεριμνάει για εσάς, ενώ παίρνει

αποφάσεις, που δεν είναι σαν τις ανθρώπινες, αλλά είναι αποφάσεις θεϊκές και σωτηριολογικές και εσχατολογικές. Δηλαδή είναι αποφάσεις, που αλλοιώνουν και μεταμορφώνουν τη ζωή του ανθρώπου».

Υπενθύμισε, τέλος, ότι ο Άγιος Νικόλαος είναι ο προστάτης Άγιος των ναυτικών, εξ ου και, όπως παρατήρησε, «δεν υπάρχει νησί στην Ελλάδα, που να μην έχει εκκλησάκι του». Έσπευσε, εντούτοις, να διακρίνει ότι η χάρη του Αγίου δεν τιμάται μόνο από τους ναυτικούς και από τους κατοίκους των νησιωτικών περιοχών. Σε αυτό συνηγορεί το γεγονός ότι υπάρχουν πάμπολλες εκκλησίες, αφιερωμένες στον Άγιο Νικόλαο, και στην ηπειρωτική Ελλάδα. Όπως εξήγησε ο Αρχιεπίσκοπος κ. Μακάριος, «αυτό συμβαίνει, διότι όταν είμαστε στο πέλαγος της ζωής και περνάμε τις δοκιμασίες μας που είναι πολλές, τις θλίψεις μας, τα βάσανά μας, τότε όλοι ψάχνουμε κάποιον να μας βοηθήσει για να φτάσουμε στο λιμάνι, στον εύδιο λιμένα. Αυτός ο εύδιος λιμένας είναι λιμένας πνευματικός. Είναι ο λιμένας που μας δίνει την ασφάλεια, τη χαρά και τη βεβαιότητα ότι είμαστε κοντά στον Χριστό. Και αυτό είναι που εξασφαλίζει ο μεγάλος Άγιος που εορτάζει σήμερα η Εκκλησία μας».

